نگاه

حامد قهرمانی

وزنه‌برداری در المپیک بدتر زمین می‌خورد

وزنه‌برداری به عنوان یکی از رشته‌هایی که کاروان ورزش ایران در بازی‌های آسیایی امید زیادی به مدال‌آوری آن داشت، نتوانست انتظارات را برآورده کند.

ایران با ۱۰ وزنه‌بردار (هشت مرد و دو زن) راهی هانگژو شد، اما از این جمع ۱۰ نفره فقط علی داودی در دسته فوق‌سنگین موفق شد یک مدال نقره را به اندوخته‌های کاروان ایران اضافه کند. نکته قابل تأمل در عملکرد وزنه‌برداران ایران اینکه در بازی‌های آسیایی هانگژو و پیش از آن مسابقات جهانی ریاض عربستان شاهد این بودیم که برخی از وزنه‌برداران ایران یا به اصطلاح «اوت» می‌کنند یا اینکه به سبب مصدومیت انصراف می‌دهند و اینگونه نیست که حتی رتبه‌های پایین‌تر از سوم را به دست بیاورند. عملکرد وزنه‌برداری در هانگژو نسبت به چهار سال قبل در جاکارتا منفی بود؛ درست، این هم که بعد از ۲۱ سال موفق به کسب مدال طلا از آوردگاه بازی‌های آسیایی نشدیم هم درست که هر دو را باید به‌طور دقیق مورد کنکاش قرار داد و علل آن را یافت، اما ایراد بزرگ‌تر را باید دید و نباید از آن غافل شد.

الهام حسینی و آیت شریفی مصدوم می‌شوند و ادامه نمی‌دهند و ریحانه کریمی و رضا دهدار هم اوت می‌کنند، وقتی چهار نفر از جمع ۱۰ نفره اینگونه جلو می‌روند، یعنی یک جای کار می‌لنگد. یعنی یک ایراد اساسی وجود دارد که فدراسیون و کادر فنی تیم‌های ملی وزنه‌برداری باید با شناسایی دقیق آن در پی رفع و رجوع آن باشند. اینکه امیدوار باشیم با وجود چنین مشکلاتی در رقابت‌های بزرگی چون المپیک جبران شکست‌های مسابقات جهانی و بازی‌های آسیایی را کنیم، امیدی بیهوده است که ادامه آن شکست بدتر و فاجعه‌بارتر المپیک ۲۰۲۴ پاریس را برای وزنه‌برداری به‌دنبال خواهد داشت.

فوتبال

شمیم رضوان

نوار پیروزی‌های سپاهان و استقلال پاره نشد

صدرنشینی بدون گلزنی!

هفته هفتم رقابت‌های لیگ برتر عصر روز گذشته در حالی با برگزاری دو بازی پیگیری شد که آبی‌پوشان به‌طور موقت با صدر جدول آشنایی پیدا کردند و سپاهان نیز روند پیروزی‌های خود را حفظ کرد.

■ خودزنی به سبک مس رفسنجان

یک اشتباه کافی بود برای کوچ نکونام و یارانش به صدر جدول. جواد نکونام از سه سفر قبلی خود با فولاد به رفسنجان تنها موفق به کسب یک مساوی در بازی رفت لیگ بیست و یکم شده بود، اما در روزی که پای بازیکنان استقلال به گلزنی باز نشد، آبی‌پوشان پایتخت به لطف اشتباه فاحش میثم تیموری، مدافع مس رفسنجان نه فقط به بردی شیرین دست یافتند که به‌طور موقت روانه صدر جدول هم شدند. البته استقلال برخلاف سرمربی خود هرگز با دست خالی کرمان را ترک نکرده و این چهارمین برد پی‌درپی صدرنشین موقت لیگ در کرمان بود.

استقلال در حالی با گل به خودی بازیکن مس رفسنجان به برتری یک بر صفر در این بازی دست یافت که گل به خودی میثم تیموری، بیست و ششمین گل به خودی بود که بازیکنان حریف استقلال به سود این تیم وارد دروازه خودی کرده‌اند. آخرین گل به خودی مقابل استقلال توسط خدایی، بازیکن مس کرمان به ثمر رسیده بود، وظیفه‌ای که در این بازی گویا به تیموری محول شده بود تا کرمان همچنان شهر خوش‌یمنی برای آبی‌پوشان پایتخت باشد.

برتری در این بازی برای نکونام اهمیت بسیاری داشت. سرمربی جوان آبی‌پوشان با وجود مشکلات بسیار و اختلاف‌نظرهای زیادی که با مدیریت باشگاه دارد، روند خوب و قابل توجهی را طی کرده بود. روندی که بعد از آتش‌بس میان سرمربی و مدیرعامل نیز ادامه پیدا کرد تا استقلال از جمع مدعیان جا نماند. اما باید دید آرامشی که استقلال این روزها تجربه می‌کند و این تیم را در کسب موفقیت یاری کرده، آرامش قبل از طوفان است یا آتش‌بسی دائمی، خصوصاً که درست بعد از برد استقلال بود که خبر درگیری در هیئت مدیره استقلال به بیرون درز کرد. خبری که باشگاه خیلی زود آن را تکذیب کرد و تشنجی برای برهم زدن جو تیم خواند.

■ همچنان جنگنده، همچنان برنده

سپاهان تلافی حکم کمیته انضباطی را با برتری ۴ بر صفر سر نفت آبادان درآورد. موراریس خوب می‌داند که تنها ادامه روند موفقیت‌آمیزی که سپاهان از ابتدای فصل در پیش گرفته می‌تواند بار دیگر این تیم را به صدر جدول بازگرداند. همین دلیل کافی بود تا زردپوشان به بی‌رحمانه‌ترین شکل ممکن از ویسی و شاگردانش پذیرایی کنند. ویسی امیدوار بود با شناخت قبلی که از سپاهان داشت، بتواند با دست پر نقش جهان را ترک کند، اما میزبان فرصت نفس کشیدن هم به او و شاگردانش نداد و قبل از آنکه نفت آبادان بتواند خودش را در زمین پیدا کند و بر بازی مسلط شود گلباران شد، به‌طوری که سپاهان از دقیقه ۱۳ تا ۳۳، سه مرتبه به گل رسید تا یاران ویسی در همان نیمه نخست امید خود را برای کسب نتیجه مقابل مدعی زردپوش از دست بدهند و در نهایت نیز سپاهان با زدن گل چهارم، پنجمین برد این فصلش را دشت کرد تا صعودی سه پله‌ای را در جدول رده‌بندی تجربه کند. هرچند این تمام خواسته سپاهان نیست و موراریس و یارانش را تنها صدرنشینی در لیگ است که راضی خواهد کرد، اما کسب پنج برد متوالی نشان داد بعد از سال‌ها، عزم سپاهان برای کسب عنوان قهرمانی در لیگ جدی است. هرچند که زردپوشان هزینه هنگفتی بابت این هدف متحمل شده و جریمه‌اش را هم در همان آغاز کار با کسر چهار امتیاز داده‌اند!

سپاهان در حالی موفق به کسب پنجمین برد پی‌درپی خود در این فصل از رقابت‌های لیگ برتر شد که هفته گذشته دیدار این تیم با الاتحاد در مرحله گروهی لیگ قهرمانان آسیا لغو شده بود و همین دلیل کافی بود برای سخت شدن شرایط این تیم در مواجهه با نفت آبادان. اما موراریس در کنفرانس قبل از بازی هیچ صحبتی از اتفاقات این بازی لغو شده به میان نیاورد و نشان داد قصدی برای پنهان شدن پشت اتفاقات غیرمترقبه را ندارد. شاید به همین دلیل هم بود که شاگردانش با وجود پشت سر گذاشتن یک هفته پرحاشیه با روحیه و انگیزه‌ای قابل توجه به میدان رفتند و با نتیجه‌ای قابل قبول بازی را به پایان رساندند. موفقیت سپاهان اما به قیمت سخت‌تر شدن شرایط نفت آبادان در همین آغاز راه تمام شد. این سومین باخت یاران ویسی بود که باعث شد نفت همچنان مستاجر رده سیزدهم جدول باشد.

صادق نیک گستر

خداحافظ هانگژو

ناکامی برخی رشته‌های مدال‌آور، درخشش چهره‌های جدید و جایگاه هفتمی

شیوا نوروزی
خبرنگار اعزامی «جوان» به هانگژو

نوزدهمین دوره بازی‌های آسیایی تلخی و شیرینی‌های زیادی برای ورزش کشورمان به همراه داشت. سقوط یک پله‌ای در رده‌بندی نهایی و افت محسوس مرغوبیت رنگ مدال‌ها از یک‌سو و تاریخ‌سازی رشته‌هایی چون شطرنج، پینگ‌پنگ و ژیمناستیک از سوی دیگر، دو روی مختلف ورزش را به ما نشان داد.

مراسم اختتامیه این بازی‌ها در حالی دیروز تحت تدابیر شدید امنیتی در شهر هانگژو برگزار شد که سارا بهمنیار با کسب مدال برنز آخرین مدال‌آور ایران لقب گرفت. نکته جالب اینکه اولین مدال کاروان نیز توسط بانوان (مهسا جاور و زینب نوروزی) به دست آمد.

■ آخرین مدال‌آور

سارا بهمنیار، نماینده کاراته ایران در وزن ۵۰- کیلوگرم، حریف ژاپنی‌اش را برد تا با کسب مدال برنز آخرین مدال را برای کاروان کشورمان به دست آورده باشد. بهمنیار از اینکه با گرفتن این مدال شرمنده مردم نشده، ابراز خوشحالی کرد: «خوشحالم که در این بازی‌ها به مدال برنز رسیدم. البته هدفم مدال طلا بود، ولی خداراشکر که دست خالی برنمی‌گردم. این مدال را به مردم خوب کشورم تقدیم می‌کنم و سپاسگزارم که حمایتمان کردند.»

■ سقوط با افت مدال

پرونده کاروان ورزشی ایران در بازی‌های هانگژو با سقوط یک پله‌ای بسته شد؛ ۱۳ طلا، ۲۱ نقره و ۲۰ برنز حاصل تلاش ورزشکارانی بود که با ملاک کیفی گرایی به این بازی‌ها اعزام شده بودند. با توجه به تعداد مدال‌های کسب شده توسط سایر کشورها، ایران مقامی بهتر از هفتمی آسیا کسب نکرد. در بازی‌های جاکارتا ایران در رتبه ششم قرار داشت و حالا به یک پله پایین‌تر تنزل پیدا کرده است.

از سوی دیگر، تعداد طلاهای کسب شده در این دوره توسط ورزشکاران کشورمان کاهشی چشمگیر داشته است. در بازی‌های ۲۰۱۸، ایران با ۲۰ طلا، ۲۰ نقره و ۲۲ برنز مجموعاً ۶۲ مدال به دست آورد و در رده ششم قاره کهن قرار گرفت. حالا در هانگژو هفت طلایمان کاهش یافته و نتیجه پایین آمدن مدال‌های زرین به افت یک پله‌ای در رنکینگ کشورهای آسیایی منجر شده است. این نتیجه بدترین عملکرد از حیث مدال‌آوری در ۲۰ سال اخیر محسوب می‌شود. در بازی‌های ۲۰۱۰ بهترین عملکرد کاروان ایران پس از انقلاب به دست آمد و کشورمان رده چهارم را از آن خود کرد. در بازی‌های ۲۰۱۴ اینچئون، ۲۱ طلا گرفتیم و پنجم شدیم و در بازی‌های ۲۰۱۸ جاکارتا هم با ۲۰ طلا به مقام پنجم رسیدیم.

■ رکوردشکنی میزبان

در عوض رقبای آسیایی به پیشرفت‌شان ادامه دادند و رکوردزنی هم کردند. چین میزبان همانند دوره‌های قبل عنوان قهرمانی را تکرار کرد. چینی‌ها با کسب ۲۰۱ طلا رکورد کسب خوشرنگ‌ترین مدال را در هانگژو شکستند. ژاپن با ۵۶ طلا، ۶۷ نقره و ۶۹ برنز با مجموع ۱۸۸ مدال نایب‌قهرمان آسیا شد. کره‌جنوبی هم با ۴۲ طلا، ۵۲ نقره و ۸۲ برنز به مقام سوم رسید. هند، ازبکستان و چین‌تایپه نیز رده‌های چهارم تا ششم را کسب کردند. در این دوره ۱۱ هزار و ۸۷۹ ورزشکار از ۴۵ کشور حضور داشتند و ۴۱ کشور نیز موفق به کسب مدال شدند. تیمور شرقی، بوتان، یمن و مالدیو هیچ مدالی به دست نیاوردند.

■ فراز و نشیب‌ها

اعزام کیفی انتظارات را از کاروان بالا برد، اما متأسفانه بسیاری از ورزشکاران ایران نتوانستند انتظارات را برآورده کنند. قرار بود برترین‌ها به هانگژو بیایند و با حداکثر مدال برگردند. طلای تیمی شطرنج، برنز تیمی پینگ‌پنگ، برنز فرانک پرتوآذر در رشته دوچرخه‌سواری و نقره مهدی الفتی در ژیمناستیک نشان داد باید حساب ویژه‌ای روی این رشته‌ها باز کنیم و با سرمایه‌گذاری حداکثری از پتانسیل آنها بهره ببریم.

منتها رشته‌های رزمی چون کاراته و تکواندو، تیراندازی، تیروکمان، فوتبال، وزنه‌برداری و بسکتبال سه و پنج نفره دور از انتظار ظاهر شدند. در بین رشته‌های تیمی فقط والیبال و کبدی به مدال رسیدند و در رشته‌های انفرادی نیز چهره‌های شناخته شده به سکو نرسیدند. اگر درخشش کشتی‌گیران، به‌ویژه آزادکاران نبود جایگاه کاروان ایران تا رده دهم یا یازدهم هم پایین می‌آمد.

■ مردم ما را ببخشند

دبیرکل کمیته ملی المپیک معتقد است اگر ناداوری‌ها صورت نمی‌گرفت، کاروان ایران سه طلای دیگر را نیز به دست می‌آورد. مناف هاشمی در ارزیابی عملکرد کاروان ایران گفت: «ورزشکاران همه تلاش خود را کردند و آنچه را که باید در میدان از خودشان نشان می‌دادند، انجام دادند تا بتوانند پرچم ایران را به اهتزاز درآورند و جایگاه ایران را در نقطه‌ای نگه دارند که یک رضایت نسبی وجود داشته باشد. فضایی نیست که فکر کنیم سایر کشورها ایستاده‌اند که ما جایگاه خودمان را بهتر کنیم. حتی برخی از تحلیل‌ها این بود که با شرایطی که در پنج سال گذشته ورزش ایران داشت ما هشتم، نهم یا دهم شویم.»

هاشمی با تأکید بر درخشش بانوان در این دوره اظهار داشت: «مدال‌های خود را با بانوان شروع کردیم و مدال آخر نیز توسط سارا بهمنیار کسب شد. این نشان می‌دهد که بانوان مدال‌های خوبی گرفتند و اتفاق خوبی تا اینجا افتاد. باید خوشحال باشیم که پنج رشته فارغ از ۵۴ مدال کسب شده، خودشان را نشان دادند و به ما مسئولان کمیته المپیک، وزارت ورزش، دولت و مجلس پیام دادند که اگر در این چند رشته سرمایه‌گذاری شود، می‌توانند مدال‌های زیادی بگیرند. هیچ‌کس فکر نمی‌کرد ژیمناستیک مدال بگیرد. در شطرنج همه برآوردها در حد یک برنز بود، ولی به هر قیمت بود در روزهای آخر تصمیم گرفتیم که بیایند و طلای بازی‌های آسیایی را هم به دست آوردیم. برخی رشته‌ها در حد انتظار نبودند، ولی باید به سمت رشته‌های جدید برویم که خرجی ندارند، ولی پرطرفدار هستند.»

دبیرکل کمیته ملی المپیک از مردم خواست کوتاهی‌ها را ببخشند: «اندونزی که دوره قبل بیش از ۲۰ طلا داشت در این دوره فقط هفت طلا گرفت. این نشان می‌دهد که میزبانی‌ها خیلی مهم است. از پنج، شش رشته‌ای که توقع طلا داشتیم، این اتفاق رخ نداد و به نقره و برنز رسیدند. اگر شش طلای دیگر می‌گرفتیم به رده ششم می‌رسیدیم. ضمناً ناداوری‌ها را هم در سه مورد در کبدی، ووشو و تکواندو داشتم و در واقع سه طلای ما به خاطر ناداوری رفت. امیدوارم این عملکرد رضایت ملت ایران را داشته باشد. البته باید آسیب‌شناسی و از امروز برای دوره آینده برنامه‌ریزی کنیم. فدراسیون‌ها باید به مردم گزارش بدهند و آنها را قانع کنند. اگر کوتاهی داشتیم، مردم ببخشند و اگر کار یا تلاشی هم کرده‌ایم، قطعاً وظیفه ما بوده است.»

سارا بهمنیار - برنز کاراته | عکس: صادق نیک گستر

والیبال «در به در» سهمیه پاریس

بازتاب
فریدون حسن

دلخوش به رنکینگ المپیکی شدن

مسابقات والیبال انتخابی المپیک شب گذشته در گروه‌های سه‌گانه به پایان رسید و همانطور که پیش‌بینی می‌شد تیم ملی والیبال ایران با ارائه نمایش‌های ضعیف و ناامیدکننده نتوانست سهمیه المپیک ۲۰۲۴ پاریس را به دست آورد. فرصت اول حضور در بزرگ‌ترین آوردگاه ورزش جهان برای والیبال ایران از دست رفت و حالا تنها یک فرصت باقی مانده و آن هم دلخوش بودن به رنکینگ جهانی است.

■ فقط رنکینگ مانده و بس

اینکه می‌گوییم «دلخوش» برای این است که والیبال ایران امروز حتی در رنکینگ جهانی هم اوضاع مناسبی ندارد و تنها می‌تواند به این دلخوش باشد که در رقابت‌های مرحله مقدماتی لیگ ملت‌های ۲۰۲۴ بتواند خود را در رنکینگ فدراسیون جهانی بالا بکشد و اینگونه سهمیه المپیک کسب کند.

ایران فرصت قهرمانی در آسیا را با وجود میزبانی به راحتی از دست داد، فرصتی که می‌توانست امتیاز بالایی برای ما در رنکینگ فدراسیون جهانی داشته باشد. در مسابقات انتخابی هم به هیچ حریفی، حتی آنها که پایین‌تر از ما بودند «نه» نگفت تا اوضاع از قبل هم وخیم‌تر شود. حالا فقط یک راه باقی مانده و آن کسب نتایج قابل قبول در مرحله مقدماتی لیگ ملت‌های سال ۲۰۲۴ است تا بتوانیم به وضعیت خود در رنکینگ بین‌المللی سروسامانی بدهیم و امیدوار باشیم تا از تنها راه باقیمانده راهی المپیک پاریس ۲۰۲۴ شویم.

■ لزوم انتخاب درست سرمربی

والیبال ایران بعد از پشت سر گذاشتن یک دهه افتخار و پیروزی در سراشیبی قرار گرفته است. شکست پشت شکست و ناکامی پشت ناکامی عایدی این روزها والیبالی است که به بردن و افتخارآفرینی‌های جهانی آن عادت کرده بودیم، اما حالا این تیم دیگر تیم ترسناک و شگفتی‌ساز سال‌های قبل نیست از تیمی که خیلی راحت می‌بازد، ایرادهای زیادی را می‌توان گرفت از جمله تفکر حاکم بر تیم. بهروز عطایی به عنوان یکی از موفق‌ترین مربیان داخلی هدایت تیم ملی را برعهده گرفت، اما ناکام بود و در نهایت بعد از ناکامی در لیگ ملت‌ها، شکست در قهرمانی آسیا، قهرمانی در بازی‌های آسیایی و سه شکست ناامیدکننده در مسابقات کسب سهمیه استعفا داد تا حالا فدراسیون والیبال با چالش بزرگی به نام انتخاب سرمربی هم روبه‌رو باشد.

جای هیچ تردیدی نیست که یک انتخاب خوب و ایده‌آل با توجه به در پیش بودن آخرین شانس حضور در المپیک می‌تواند والیبال ایران را از بن‌بستی که در آن گرفتار شده نجات دهد. بدیهی است، هر مربی که به عنوان سرمربی تیم ملی والیبال انتخاب شود، کار سختی در این تیم خواهد داشت، اما واقعیت این است که بهترین مربی دنیا هم نمی‌تواند با والیبال ایران کار شق‌القمری انجام دهد و در بهترین حالت، نتایج تیم ملی کمی بهتر خواهد شد.

■ دلال‌ها مشغول کارند

با وجود این دیدن و شنیدن برخی نام‌ها برای حضور روی نیمکت تیم ملی والیبال ایران حاکی از آن است که دلال‌های اطراف فدراسیون به شدت مشغول کارند تا گزینه‌های بنجل اروپایی را به فدراسیون قالب کنند. شنیدن نام‌هایی چون «ویتال هنین» و «ایتفان آنتینگا» که هر دو چند سالی است بیکار هستند، مؤید این نکته مهم است که فدراسیون والیبال امروز بیش از هر زمان دیگری باید به‌هوش باشد تا مثل سال‌های قبل اسیر انتخاب نادرست و نابجا نشود. مرور اتفاقاتی که در دوران کواچ، لوزانو، کولاکوویچ و آلکنو رخ داد، می‌تواند کمک شایان توجهی به یک انتخاب درست باشد که امیدواریم رخ دهد و ثمره آن با کسب سهمیه المپیک دیده شود.

قاب

امید واقعی

برنامه‌ریزی برای آینده، یعنی همین؛ همین عکس که می‌بینید. همین بازیکنان تیم امید ژاپن که امروز در حسرت به دست آوردن طلای بازی‌های آسیایی این‌چنین غمگین هستند، اما دیر نیست که با حضور در سطح اول فوتبال جهان چنان بدرخشند که این روزها و تلخی آن را از یاد ببرند. فوتبال ژاپن با بازیکنان زیر ۲۳ سال گام به هانگژو گذاشت، حتی تعدادی از آنها زیر ۱۹ سال سن داشتند و برخی هم در تیم‌های دانشگاهی بازی می‌کنند. این یعنی امید واقعی، یعنی آینده‌نگری درست برخلاف خیلی از تیم‌ها که برای به دست آوردن یک مدال، حتی متوسل به بزرگسالان فوتبال‌شان شدند و در نهایت هم چیزی عایدشان نشد. آینده فوتبال ژاپن اینگونه ساخته می‌شود و بقیه هم خوب الگوبرداری می‌کنند، اما ما این وسط کجای کاریم؟

یادداشت

دنیا حیدری

کم‌کاری را هیچ‌کس نمی‌بخشد

هانگژو چون پرده سینما، زشتی‌ها و زیبایی‌های ورزش ایران را به تصویر کشید. مواردی که بی‌تردید برای گام برداشتن در مسیر موفقیت باید از آن درس گرفت، البته به‌شرط آنکه آقایان مسئول با هدف بررسی نقاط ضعف و قوت کاروان ایران راهی چین شده باشند، نه تفریح و وقت‌گذرانی!

۱- بازی‌های آسیایی مانند تمام رویدادهای مهم ورزشی دنیا، بهترین فرصت برای آموختن است، اما نه فقط برای ورزشکاران که بیشتر برای مدیران و مسئولان که ببینند و تجربه کنند چگونگی و روند دستیابی به موفقیت را. هانگژو تنها میدان نبرد ورزشکاران نبود و در واقع کلاس درسی مفید بود برای یادگیری و الگوبرداری از روی دست تیم‌ها و کشورهای موفق، خصوصاً آنها که پیشرفت قابل توجهی نسبت به چهار سال قبل داشتند و موفقیتی چشمگیر در تبدیل کردن رؤیاهایشان به واقعیت داشتند، کشورهایی چون هند که عملکردی شگفت‌انگیز را به نمایش گذاشت و نشان داد چقدر برای تبدیل ۷۰ مدال جاکارتا به ۱۰۷ مدال هانگژو تلاش و برنامه‌ریزی کرده است.

۲- واکنش مسئولان تلخ‌تر و تأسف‌بارتر از سقوط یک پله‌ای در هانگژوست. کاروان ایران در جاکارتا با ۶۲ مدال ششم شده بود و در هانگژو با ۵۴ مدل کار خود را با ایستادن بر سکوی هفتم به پایان برد. حال آنکه چهار سال قبل و در جاکارتا، مسئولان بعد از پایان بازی‌های آسیایی وعده نتایجی بهتر در دور بعدی را داده بودند، اما اوضاع نه تنها به همان شکل دنبال نشد که شاهد افت و سقوط کاروان ایران نیز بودیم. با وجود این دبیرکل کمیته ملی المپیک افت اندونزی را مثال می‌زند که در دوره قبل ۲۰ طلا کسب کرده بود و در این دوره تعداد طلاهایش هفت عدد بود، اما این قیاس مع‌الفارق پذیرفتنی نیست و ورزش ایران حداقل بابت پتانسیل بالایی که دارد نباید با تیم‌های پایین‌تر از خود مقایسه شود. ضمن اینکه اگر قرار به مقایسه باشد، چرا نباید ایران را با هند مقایسه کرد؟!

۳- با وجود کسب موفقیت‌های قابل توجه و تلاش غیرقابل انکار ورزشکاران، کاروان اعزامی ایران به هانگژو انتظارات را برآورده نکرد و این را مسئولان ورزش کشور بهتر از هر کس دیگری می‌دانند، به‌طوری که مناف هاشمی صراحتاً می‌گوید: «کوتاهی ما را ببخشید.» قبول مسئولیت خیلی خوب است، اما نه درخواست دبیرکل کمیته ملی المپیک قابل اجابت است و نه بخششی در کار! نمی‌توانیم ببخشیم، چراکه حداقل در طول یک‌سال اخیر بارها و بارها فریاد زده شد که در سال منتهی به بازی‌های آسیایی توجه به ورزشکاران و مهیا کردن شرایط برای موفقیت آنان باید به بهترین شکل ممکن انجام شود، اما مگر خواسته مردم، رسانه‌ها و حتی ورزشکاران اجابت شد که امروز درخواست مسئولان برای بخشش اجابت شود؟

کوتاهی که مناف هاشمی بابت آن خواستار بخشش مردم است باعث از دست رفتن فرصت‌ها و مدال‌های زیادی در هانگژو شد. کوتاهی که بسیاری را در حسرت حضور در هانگژو گذاشت و خیلی‌های دیگر را در حسرت کسب مدال در بازی‌های آسیایی. این کوتاهی سال‌هاست که وجود دارد و چه بسیار ورزشکارانی را که ناامید و خانه‌نشین کرده است! اما آیا می‌توان این حجم از کوتاهی را بخشید؟ بی‌شک پاسخ مثبت نخواهد بود.

۴- اظهارنظرها بعد از رویدادهای مهمی چون بازی‌های آسیایی همواره جالب توجه و سؤال‌برانگیز است، درست مثل زمانی که مناف هاشمی مدعی می‌شود باید به سمت رشته‌های جدید رفت. با شنیدن این جمله از زبان دبیرکل کمیته ملی المپیک این نکته به ذهن هر شنونده‌ای می‌رسد که شما همین رشته‌های موجود را حفظ کنید، رفتن به سمت رشته جدید پیشکش. اما ادامه جمله مناف هاشمی، روند موضع‌گیری علیه او را تغییر می‌دهد. در کمال ناباوری دبیرکل کمیته ملی المپیک بر این باور است که باید به سمت رشته‌هایی رفت که خرجی ندارند، اما پرطرفدار هستند! در واقع آقایان همچنان ذهن‌شان درگیر کسب موفقیت بدون هیچ‌گونه هزینه‌ای است! حال آنکه تلاش و نتیجه کار کشورهایی چون چین، ژاپن، کره‌جنوبی، هند و دیگر کشورها را از نزدیک به چشم دیده و خوب می‌دانند هر چقدر پول بدهید همانقدر هم آش می‌خورید. ضرب‌المثلی که واقعیت آن را در هانگژو به وضوح دیدیم. در همین بازی‌ها دیدیم که مدال‌آوران و قهرمانان کشور از شرایط نامناسب خود جهت آماده‌سازی گلایه کردند، اما گویی آقایان همچنان نه چشمی برای دیدن دارند و نه گوش شنوایی برای شنیدن، پس چه چیز را باید ببخشیم؟

عجله‌ای برای اعلام رأی سپاهان نداریم

دبیرکل کنفدراسیون فوتبال آسیا توافق برای تکرار بازی سپاهان و الاتحاد در لیگ قهرمانان قاره کهن را رد کرد. در روزهای گذشته رسانه‌های ایرانی و عربستانی از توافق دو کشور برای برگزاری مجدد این بازی خبر دادند، موضوعی که واکنش کنفدراسیون فوتبال آسیا را به دنبال داشت.

ویندسورن جان، دبیرکل کنفدراسیون فوتبال آسیا در گفت‌وگو با روزنامه الریاضیه عربستان در این باره اظهار کرد: «کنفدراسیون فوتبال آسیا هیچ تصمیمی درباره توافق دو باشگاه برای تکرار بازی ندارد و اصلاً ما در این زمینه دخالتی نداشته‌ایم. کمیته انضباطی کنفدراسیون فوتبال آسیا به‌زودی رأی خود را می‌دهد و تکلیف این بازی را مشخص می‌کند. کمیته انضباطی گام به گام پیش می‌رود و در حال بررسی همه جوانب است. عجله‌ای برای اعلام حکم نهایی درباره این بازی نداریم. در روزهای پیش‌رو گام‌های جدید برخواهیم داشت. امیدواریم تا قبل از برگزاری هفته سوم رأی نهایی درباره این بازی اعلام شود.»